

{ אז נדברו }

גליזון ליום הכיפורים תש"פ | לסדר: "את החיים ואת הטוב"

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל,

להערות והארות:

a8447168@gmail.com

להשתתפות בהוצאות הגליזון:

בבנק:

חשבון 53957

בנק דיסקונט

סניף 106

באשראי:

"נדרים פלוס"

"קהילות"

בטלפון:

(מענה ממוחשב)

0799-654321

תודה מראש!!!

וצדקה!!!! מעבירה את רוע הגזירה...

זה אולי נשמע קצת אבסורדי... בדיוק בערב יום כיפור... כשכעת עיקר הנושא זה דווקא תשובה... בדיוק עכשיו לעזוב את הכל ולדבר על צדקה... אבל האמת היא שתמיד זה ככה... ככל שמתקרבת שעת האפס ככה אין זמן לפתוח נושאים רחבים... דווקא אז מתמקדים בפינות היותר נקודתיות ופרקטיות... ככה אנחנו גם רואים בנעילה שפתאום הנושא הוא למען נחלל מעושי ידינו... ובעשרת ימי תשובה פתאום כולם עסוקים בלהתפייס ולסגור פירות בבין אדם לחבירו ובאונאת דברים... אז כן... צדקה!!! חז"ל אומרים בפירוש שאחד מהדברים שמעבירים רוע גזירה זה צדקה!!!! מה הכוונה??? אנחנו מדברים על בן אדם שכבר יש לו פעקאלע... וכבר יש לו עבירות שעליהם נאמר שגם אחרי התשובה יסורים ממרקים... ו... וזה מה שיש... צריך לעבור כל מיני קשיים בחיים כדי למרק כל מיני עבירות שגם אחרי יום כיפור וגם אחרי התשובה... עדיין יש מה שנקרא "כפרת עוונות..." ואני לא צריך להגיד לך מה זה "כפרת עוונות..." כי לכל אחד מאיתנו יש את ההתמודדיות שלו ואת העגמת נפש שלו בחיים שזה כפפפרת עוונות... שממה זה נובע?? מחטאים!!! ש... שצריך: א. תשובה. ב. יום הכיפורים ולפעמים גם זה לא מספיק... וצריך רח"ל את כל היסורים המוכרים של כל אחד מאיתנו... את הקרעכץ פה... ואת העגמת נפש שם... וככה זה החיים... ועל זה!!! בדיוק על זה!!! חז"ל באים ומודיעים לנו שיש כופר!!! מי שמאוד חשוב לו למנוע את זה... יש אפשרות להמיר את היסורים האלו בצדקה!!! (שמת לב מה באתי כאן לשלול?? יש כאלו שחושבים שצדקה מעבירה רוע גזירה הכולנה היא שהיא מכפרת על החטאים כמו שתשובה מכפרת... אבל לא!!! רבינו יונה מדגיש שהצדקה יושבת על נושא אחר... אחרי שכבר היה תשובה ויום הכיפורים אחרי שכבר התכפר עדיין הנפש לפעמים צריכה תוספת ניקיון ע"י יסורים ופה מגיעה הצדקה בתור תחליף ליסורים... זה נשמע אחרת לגמרי...)

וצריך לדעת שאם חז"ל אומרים את זה... אז זה מדעי!!! זה עובד!!! וזה מאומת יותר מהסגולה הכי הכי בדוקה שקיימת... וממילא יהודי שלוקח את הדברים האלו לתשומת לבו אמור לגשת לתחום של צדקה בגישה שזה צדקה בשבילנו!!! הצדקה והחסד הזה הם תחליף מתוק לכל מיני עגמות נפש שהוא לא היה רוצה שיקרו לו בזו השנה... ואשר על כן:

מבחינה מסוימת צדקה זו סוגיה שצריך לשבת עליה דווקא ביום שאחרי יום כיפור!!!

אחרי שסיימנו עם התשובה ואחרי יום כיפור ואחרי שב"ה כבר התכפרו העוונות... ואנחנו כבר שומעים את הבת קול שאומרת לך אכול בשמחה לחמך... עכשיו הגיע הזמן לדאוג למרפאת כאב!!! כעת יש לנו זמן להתפנות לדאוג שהכפרה הזו לא תהיה כרוכה גם בכאב... כן... התכפר... אבל זה עדיין לא אומר שהכפרה הזו לא עלולה להיות חלילה כרוכה בכל מיני עגמות נפש שהיינו רוצים למנוע אותם... אז הנה!!! זו כבר העבודה של היום שאחרי יום כיפור... (מסתמא עדיף לחשוב על זה כבר לפני יום כיפור... לא יזיק להגיע ליום כיפור עם איזה קבלה טובה בנושא של צדקה...) כאן צריך להדגיש נקודה מסוימת: יש שתי סוגים של צדקה!!! יש את המצות צדקה שכל יהודי חייב בה... זה מצות עשה כמו כל המצוות... שמי שלא מקיים אותה עובר על עשה... וככל הנראה לא על זה נאמר שצדקה מעבירה את רוע הגזירה... אדם שלא עבר על לאו ד"לא תקפוץ את אחיך" זה רק אומר שהוא יהודי כשר... אבל זה עדיין לא אומר שהוא בעל צדקה... אלא מאי??? כשאומרים שצדקה מעבירה את רוע הגזירה... מדובר על יהודי שמעוניין לגשת לעיסקת טיעון ולהחליף תיקים!!! ואם נגזר עליו שיפלו עליו כמה תיקים לא נחמדים... הוא מעוניין להמיר אותם בתיקים מתוקים של צדקה וחסד... ולקחת על עצמו עול מסוים של צדקה... לפתוח איזה גמ"ח וכדו'... כן... לקחת על עצמו תיק!!! תיק מתוק של חסד ואמת שישמש לו כתחליף לתיק פחות מומלץ של גלגול חובות או שאר התמודדויות בחיים... (כך משמע לכאורה מלשון השערי תשובה בשער ד' ובעיקר הי"ז של עיקרי התשובה) כן... החפץ חיים מאוד מאוד עווד שכל יהודי יקח על עצמו איזה עול מסוים בחסד וצדקה והוא הקדיש על זה ספר שלם הנקרא "אהבת חסד"... כן... זה כאב ראש... אף אחד לא אמר שלא... אבל סו"ס יש בכאב ראש הזה אפשרות לשמש תחליף לכאבי ראש עוד יותר גדולים... זה עניין של המלצה... נטו המלצה... אז נכון שלא כל בן אחד בנוי לכל מיני פעילויות ציבוריות של חסד וכו' ומאידך יש כאלו שכן בנוים לזה... אז כאן החכמה היא לשדך ביניכם... אתה תגש... אתה תדחוף... אתה תביא את התקציב ואת האחריות ותגש עם תכנית מסודרת לאותו שכן סוער ועקשניסט שהוא יבצע את זה... כבר בלאו הכי הדלת שלו סובבת כל הזמן על צירה והוא יודע לבצע את זה בפועל... ואתה תקח את האחריות...

עכ"פ מה שבטוח... כשרות חזרה מהלקט והפאה בשדה השעורים של בועז היא אמרה ברצינות תהומית לחמותה נעמי... האיש אשר עשיתי עמו היום בועז!!! כי זו האמת האמיתית!!! (רות לא הייתה חשודה על כפיות טובה כפי שמוכח שם) אדם שעושה חסד הוא למעשה מקבל וזוכה הרבה יותר ממה שהוא נותן... לא נותר לנו אלא לקפוץ על המציאה...

בא נחליט כבר עכשיו בעיו"כ שאנחנו הולכים על הכיוון הזה... ובעז"ה ש"נמשיך להתדיין על זה בהרחבה בחג הסוכות... ואפילו נזמין את אברהם אבינו... לסגור מולו את העניינים...

בדף 3-4 בגיליון זה נכתב מאמר נוסף בנושא של צדקה... אבל הוא כבר באמת מיועד לסוג מאוד מסוים של אנשים... מי שלא בעל אמצעים אין טעם שיקרא מאמר זה...

המטאטא!!!! והיעה!!!

כן... מטאטא ויעה הם שני אבזרים שתימדד הולכים ביחד... אבל יש ביניהם הבדל מהותי!!
 לכל אחד יש תפקיד אחר לגמרי מחבירו!!
המטאטא מתעסק עם הבית!!! את המטאטא לא מעניין הלכלוך... למטאטא לא אכפת שישאר לכלוך... **העיקר לא כאן!!!** למטאטא חשוב **שהבית!!!** שהבית יהיה נקי... המטאטא לוקח את כל הלכלוך ומזיז אותו מהבית... וזהו... אחרי שהבית נקי מלכלוך... קעת המטאטא מצידו סיים את תפקידו... כבר לא מעניין אותו הלכלוך... שיסאר לכלוך... העיקר לא כאן...
ואז!!! אז אחרי שהמטאטא סיים את תפקידו... קעת מגיע תורו של היעה... היעה כבר מתעסק עם הלכלוך עצמו!!! היעה מגיע לכלוך המרוכז ומטפל בו טיפול אישי ולוקח אותו למקום הראוי לו... זה כבר תפקידו של היעה... היעה תמיד מגיע שלב אחד אחרי המטאטא... האמת היא שהיית מגדיר את זה עוד יותר טוב: **יש סדר ויש ניקיון!!!**
 המטאטא עושה **סדר!!!** הוא לא עושה ניקיון... המטאטא לא דואג לניקיון... מצידו שיסאר לכלוך... אבל העיקר **שיהיה סדר...** שללכלוך יהיה את המקום שלו... שהלכלוך יהיה מרוכז במקום אחד... ואז מגיע היעה או כל חומר ניקוי אחר והתפקיד שלו זה כבר לנקות את הלכלוך עצמו...

להבדיל אלף אלפי הבדלות זה חלוקת העבודה בין השעיר לה' לשעיר לעזאזל... עם ישראל צברו במשך השנה הרבה הרבה לכלוך... קעת צריך לנקות את כל הלכלוך... נו... מה עושים??? רגע... חכה... לפני שמנקים... קודם צריך **לעשות סדר** ורק אח"כ ניגשים **לניקיון**.
 לכן דבר ראשון מגיע הפך השעיר לה'... והם **לא** מכפרים עלינו!!! השעיר לה' ממש לא מכפר עלינו!! אלא מאי?? וכיפר **על הקודש** מטומאות בני ישראל ומפשעיהם לכל חטאתם!! שים לב לדגש: השעיר לה' **מכפר על הקודש**... מנקה את קודש הקדשים מטומאות בני ישראל... זאת אומרת: השעיר לה' לוקח את כל העבירות כמות שהם ומפנה אותם מקודש הקדשים... הוא לא נוגע בעבירות שלנו... הוא לא מנקה אותם... אדרבה... זהו עסוק קעת בלנקות את הקודש... ולכן הוא לוקח את העבירות שלנו **כמות שהם** ומזיז אותם מקודש הקדשים... לאיפה הוא מזיז אותם??? תפתח חומש ותקרא את המשך הפסוק: **"וכן יעשה לאוהל מועד השוכן איתם בתוך טומאותם..."** הכה"ג כביכול מטאטא את כל העבירות שלנו מהפרכות ולחוץ... ושם זה כבר בסדר... באוהל מועד (דהיינו מחוץ לקודש הקדשים) זה כבר בגדר השוכן **איתם** בתוך טומאותם... אע"פ שהם טמאים שכניה עמהם... באוהל מועד כל הלכלוך מתרכז כביכול במקום אחד... בקיצור: מה שנקרא **סדר!!!** לכלוך אמנם יש... אבל כבר יש לו מקום... הלכלוך מרוכז למקום אחד... עכשיו!!! אחרי שגמרנו לפנות את כל הלכלוך מבית ה' וכעת כככל הלכלוך מרוכז כביכול במקום אחד... עכשיו הגיע תפקידו של היעה!!! היעה זה השעיר המשתלח... קעת הכה"ג ניגש לשעיר המשתלח וסומך שתי ידיו עליו ומערים עליו את כככל עוונות בית ישראל... וקדימה... ישר לעזאזל...
זו חלוקת העבודה בין השעיר לה' לשעיר לעזאזל... השעיר לה' עושה פעולה של סדר!! של מטאטא!!! השעיר לה' עסוק בניקיון הבית!!! ואילו השעיר לעזאזל הוא כבר היעה שבאמת עסוק בלכלוך עצמו... הוא לוקח את הלכלוך עצמו ומאבד אותו מהעולם... **ולכן עיקר הכפרה שלנו זה השעיר לעזאזל...** כי תכל'ס... אנחנו מלוכלכים... ואנחנו צריכים להתנקות מהלכלוך... ואת זה השעיר לעזאזל עושה בשבילנו!!! אבל עם כל הכבוד לשעיר לעזאזל... ועם כל הישר כח ליעה שמנקה את הלכלוך לגמרי... אבל עדיין!!! עיקר העבודה הנשגבה והמעכבת של הכהן גדול ביום כיפור לא דווקא לא השעיר לעזאזל... אלא אדרבה הפך והשעיר לה'... ולמה??? מסיבה פשוטה: כי לכלוך כמה שהוא מטריד וכמה שהוא מעיק וכמה שאנחנו משתוקקים להתנקות... נו... תכל'ס... נהיית נקי... נו... ו... מה יש לך מזה??? מה... אתה סתם חולה ניקיון??? רוצה להיות נקי וזהו??? לא!!! כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם!!! בשביל מה??? **לפני ה' תטהרו!!!** אני רוצה להתאחד עם הקב"ה... אני רוצה להיכנס לחדר יחוד עם אבא שבשמים... חבוקה ודבוקה בך... עוד כמה ימים חג הסוכות ואני רוצה להיות ראוי לחדר יחוד... בשביל זה אני רוצה להתנקות... אם ככה... עיקר העבודה זה הסדר... ורק אחר כך הניקיון... קודם תנקה את החדר יחוד... שיהיה לך סיבה בשביל מה להתנקות...

טמונה כאן נקודה מאוד עמוקה:

אנחנו נמצאים בעולם של בירור... שזה אומר שיש טוב ויש רע... האמונה של העם היהודי היא שאין עוד מלבדו!!! הכל יחוד ה'!!
 אה... תכל'ס... הרי יש רע בעולם...?? התשובה היא: שהרע גם מוביל לטוב!!!! גם לרע יש מקום... כמו שבכל בית יש פח אשפה וזה לא מחדל ולא הזנחה אלא זה חלק בלתי נפרד מחבירי הבית... ככה הרע הוא חלק מהעניין... הוא חלק בלתי נפרד מיחוד ה'... לרע יש גם תפקיד ביחוד ה'... כל מה שנוטר לנו בתור בעלי בחירה לא לבחור איך אנחנו ממקמים את עצמנו ביחס לרע... האם אנחנו בוחרים להיות מטאטא או להיות יעה...?? **לדוגמא:** במטבח יש שני כלים מאוד נחוצים: יש צלחת של אוכל ויש פח אשפה!!! את שניהם צריכים!! רק מה ההבדל ביניהם??? צלחת אוכל- מנקים **אותה מהלכלוך**... ואילו פח אשפה **שאליו מפנים** את הלכלוך... כל אחד מאיתנו צריך לבחור או להיות הכלי **שמנקה מעצמו** את הלכלוך!!! או להיות הכלי **שאליו** מתפנה הלכלוך!!
 לאברהם היה בן צדיק וכן רשע!!! ליצחק גם היה בן צדיק וכן רשע... למה??? וכי היה פה מחדל ניכוני? חס ושלום!! מקובלנו על דרך הגסת וזה גם מפורש בחז"ל (על דרך הגנלה) שכמו שלוזה יש סיגים ויש פסולת שצריכה לצאת ממנו... ככה אברהם ויצחק שהם התחילו לברר את הטוב מהרע היה מוכרח להיות להם אחיזה ברע... כי מלאכת בורר מוכרחת להיות מורכבת מטוב ורע... ממילא היה מוכרח להיות מצד אחד בן אחד שמפנה **מעצמו** את הפסולת... ואילו בן אחר **שאליו** מתפנה כל הפסולת... וכאן זה כבר היה עניין של בחירה... יעקב ועשיו נולדים ולשניהם יש בחירה מה הם רוצים לעשות עם עצמם... הטוב הרע עומדים לפנייהם והם צריכים לבחור אחד מהשתים... או שאתה **מטאטא מעצמך** את הרע!!! או שאתה **היעה שכל הרע מטאטא אליך!!!** אין ברירה!! הם תאומים!!! שניהם שוים... ויש פה גורל אחד לה' וגורל אחד לעזאזל והבחירה בידיך... ויעקב אבינו בחר לטאטאות את הרע ממנו... ועשיו בחר שאליו מטאטא כל הרע...
זה בדיוק הסיפור של שני השעירים... אין משהו באמצע... זה רק שתי גורלות... או לבחור במטאטא לנקות את הרע ממך ולהישאר כולך טוב... או להיות היעה שכל הרע שבעולם מנוקז אליו... (זו הסיבה שאצל אברהם ויצחק היה מוכרח להיות בן אחד רשע... אבל אצל יעקב אבינו העניין כבר נתקן ומטוהר שלימה וזה בניו צדיקים... כי הרע כבר התברר מחוץ לגבולות קדושת ישראל ואכמ"ל)...

עד כאן דברים קצת גבוהים... קעת בא נתרגם את זה לפרקטיקה:

כיום זה מאוד מאוד בולט... אנחנו נמצאים בעולם של בירור!! זה לא עוד שבעולם שלנו יש טוב ויש רע!!! אנחנו לא נבהלים ומופתעים מקיומו של הרע... בדיוק כמו שאנחנו לא מופתעים מקיומו של פח אשפה בתוך הבית שלנו... ולמה??? כי כל זמן **שיש סדר!!!** כל זמן שללכלוך יש מקום והוא מרוכז בפח אשפה אין לנו בעיה עם זה... (אנחנו כמובן מתפללים שיום יבא וכל הרשעה כולה כעשן תכלה... אבל כל זמן שזה עדיין לא קורה... אז יש רשעה ויש רע בעולם... וכל זמן שיש סדר והרע נמצא במקומו העסק בשליטה... מתי מתחילה הבעיה?? מתי הגברת מתחילה להיכנס לעצבים?? כשהבית כולו מלוכלך... כשאין סדר... כשהלכלוך **לא** נמצא במקום שלו... אלא מטויל בבית... כאן מתחיל הסקנדל!!! כאן מתחיל לצאת קרניים!!!

על אותו משקל הקב"ה נתן לנו מתנה שקוראים לה אינטרנט **לא** מסונן!!! כן... תתפלא לשמוע... זו מתנה... אתה יודע למה זו מתנה?? כי האינטרנט הפרוץ הוא פח אשפה אחד גדול וטמון שאליו מרוכז כיום ככככל הזבל בצורה מרוכזת כמו שלא הייתה מעולם... אתה אולי לא שם לב... אבל הרחוב פעם היה הרבה הרבה יותר מלוכלך מאשר היום... כי פעם הלכלוך הסתובב ברחוב... עד שהגיע הפח הטמון שקוראים לו אינטרנט וכל הזבל התנקז לשם... (רק בתור דוגמא: יש לי חידה: הרי היו בחירות... האם ראית פרסומת אחת מהקמפיין של יאיר לפיד לפני הבחירות?? לא!! ראינו המון פרסומות של ג... של ש"ס... אבל איפה יאיר לפיד??? ס"ס גם הוא עבד כמו שצריך... אז איפה הקמפיין שלו? מה התשובה??? ככככל הקמפיין שלו עבר רק דרך הרשת... רק דרך הפח הטמון... זה רק בתור מדגם לעולם ומלואו שמתרחש מתחת לפני השטח בלי שאנחנו בכלל נפגשים בו.) כשאני הייתי בחור צעיר... כל בוקר הייתי יוצאים לרחוב ורואים פשוטילים על הריצפה עם לשון הרע והוצאת שם רע על כל מיני אנשים... יש לי שאלה: איפה זה היום??? לאיפה זה נעלם??? מה התשובה??? יש ב"ה פח אשפה אחד ענק ענק שקוראים לו אינטרנט שהוא אוסף אליו את כל הזבל שבעולם... כל הלשון הרע'ים וכל הלכלוך הכל שם... וממילא זה משאיר את העולם שלנו נקי... איכות הסיבה... **מצוינו!!! זה מה שנקרא סדר!!!** הקב"ה מסדר את העולם לקראת התיקון השלם... **סדר זה לא אומר ניקיון!!!** סדר זה לא אומר שאין לכלוך... יש לכלוך ועוד איך יש... אבל לכלוך יש מקום... וכעת בערב יום כיפור כל אחד מאיתנו אמור לעשות **סדר** עם עצמו ולשאול: איפה אני??

האם אני בוחר להיות מטאטא או יעה???

האם אני בוחר להיות השעיר לה' או השעיר לעזאזל??
 האם אני בוחר להיות המטאטא שמנקה את עצמו מהלכלוך... או בוחר להיות היעה שאליו מתפנה כל הלכלוך?? **לבחירתך!!!**

מה אעשה... אין לנו כבר את הלוקוסוס לדבר נגד האינטרנט מכל וכל... סו"ס יש המון המון אנשים יראים ושלמים וצריכים גישה למייל... **אבל מסונן!!!** מי שאין בחדר אלוקים לנגד עיניו ומרשה לעצמו לגשת לאינטרנט לא מסונן הוא פשוט בוחר להיות היעה שעליו מערימים את כל הזבל... **זה עניין של בחירה!!** לא!!! שלא תגיד שאי אפשר בדור שלנו... שלא תתירץ ותגיד שאדון אז נדברו ירה טילים נגד המושג מייל ולא שבק חיי לכל בריה... **לא!!! אני לא אתן לך את התינוץ הזה!!!** אדרבה... אני דווקא מסכים איתך שאי אפשר... אתה צודק... אני לא מדבר נגד מייל... אני מדבר על אינטרנט **לא מסונן!!!** גם גיליון זה נשלח לדפוס דרך מייל... וגם נשלח למקבלי המייל דרך האינטרנט... **אבל מסונן!!!** ואת זה אתה יכול לעשות... **ותעשה!!!** הגיע הזמן שתקבל החלטה בנושא!!!

זה לא פשוט!!! אנחנו נמצאים בעיצומו של בירור!!! הקב"ה עושה סדר מופתי בעולם... הקב"ה מטאטא את כל הזבל שבעולם למקום אחד ויחיד... **לאינטרנט הלא מסונן!!!** ומי כמון יודע עד כמה שאני צודק...

הקב"ה מערים ערימות של זבל במקום אחד מרוכז... העולם כבר כמעט נקי... וכעת יש לנו אפשרות להפוס את עצמנו ברגע אחד לפני אחרון... לקבל החלטה לאן אני שייך!!! האם אני שייך למטאטא או ליעה!!!

האם אני בוחר לפנות ממני את הלכלוך!!! או להיות זה שאליו מפנים את הלכלוך... האם להיות השעיר לה' שהוא מנקה את הקודש... או להיות השעיר המשתלח שאליו ועל הראש של היתן המנקה הקודש...

זה לא צחוק!!! אנחנו נמצאים עברו יום כיפור ונדרש מאיתנו לקבל החלטה!!! ובינינו... החלטה היא לא עד כדי כך קשה כמו שאתה חושב... כי שוב: לא מבקשים ממך עכשיו לחזור להיות פרמיטיבי ולשלוח מכתבים בדואר ישראל במשך חודש וחצי... לא מבקשים ממך לחכות בבנק כמו פעם... לא!!! יש ב"ה מושג שקוראים לו מייל שהוא מיועד עבור מי שצריך את זה!!! ואני סומך בעוצמת על הבני תורה שעדיין אין להם את זה ולא צריכים את זה... שהם ילדים מספיק גדולים להבין **שהשורות האלו לא מיועדות עבורם**... אבל מי שכבר היה שם... מי שכבר טעם את הטעם של הקידמה הזו... ובאמת נורא נורא קשה לו להתנתק מהרמת חיים הזו... וזה הרי מה שגורם לך שאתה פשוט לא מסוגל לחשוב להפסיק עם זה!!! אז לך תשאיר רב... והוא מסתמא תיר לך להשתמש במייל מסונן... אבל **תהיה מסונן!!!** אל תהיה פרוץ... אל תהיה מופקר... אל תהיה מחובר לכל הזבל המרוכז...

צריך לדעת שיש גבול כמה זבל יכול להיערם... יום אחד מפנים זבל... הקב"ה ממתין שיתמלא סאתו של הזבל... וכשהוא יערם עד הסוף או אז יעלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשיו והקב"ה יקח יעה אחד וישלח את כל הזבל למרץ בגזירה... צריך לדעת שיום יבא והקב"ה יסיים את הסיפור הזה... ולך אסור להיות שמה ביום פקודה הזה!!! כי אז כבר יהיה מאוחר... אנא ממך... בשעת מוסף של יום כיפור... ברגעים הנעלים של סדר העבודה... בשעה שאנחנו נאמר את היודי של הכה"ג על שעיר המשתלח... תקבל החלטה!!! תחליט: אני לא יעה!!! אני לא רוצה להיות שעיר המשתלח... אני בוחר בחיים ומיד במוצאי יום הכיפורים אני הולך לסגן את המחשב שלי... אין קבלה גדולה מזו... ואין לך פרקליט טוב ביום הדין גדול מזה... אגוטע יום טוב.

תשובה ותפילה ו... וצדקה?? מה הקשר צדקה?

המאמר הזה לשם שינוי לא מיועד בשביל כלל הקוראים אלא בשביל אנשים מסוימים שזה נוגע אליהם.. (בלאו הכי העלון נשלח מאוחר ומי יודע למי זה יגיע.. אז ה' יעזור שתגלגל ההשגחה העליונה שמי שזה צריך להגיע אליו יגיע.)

כשהייתי ילד... כל פעם שהיינו יוצאים מהכיתה הרבה היה אומר לנו להרים את הכסאות מעל השולחנות כ... כי אם לא... אז אח"כ תבא המנקה והיא צריכה לעשות את זה במקומנו... וכמובן שהרבה פעמים הייתי מתעצב או שוכח להרים את הכסא מעל השולחן... ואז המנקה הייתה מגיעה וצועקת עלי: למה לא הרמת את הכסא...

התנצלתי... בקשתי סליחה עד... עד הפעם הבאה... והנה!!!!!! יום אחד באמת שכחתי להרים את הכסא... ואז ניגש אלי ילד אחד מהכיתה והתחיל לצעוק עלי: למה אתה לא מרים את הכסא???

עניתי לו: **ישכככה בעיה???** אתה מכיר את התגובה הזו **יש לך בעיה??** מה פירוש **ישכככה בעיה??** מתי הילדים אומרים **ישכככה בעיה??**

כשאני לא מרים את הכסא זה בעיה שלי--- מול המנקה!!!!

כשאתה תהיה המנקה שצריכה לעשות את זה במקומי אז זה יהיה בעיה שלך... אז אתה תוכל לבא ולצעוק עלי למה אני לא מרים... אבל כל זמן שאתה לא המנקה פה... אז **ישכככה בעיה- יש לך בעיה???**

עכשיו שים לב: כשהמנקה צעקה עלי... לא עניתי לה: **יש לך בעיה??** למה לא?? כי באמת יש לה בעיה! היות והניקיון של החידור הוא **באחריותה??** אז אם אני באמת לא ארים את הכסא היא תצטרך לעשות את זה במקומי... לכן יש לה בהחלט בעיה... היא בהחלט הבעל דברים דידי!!!!!! אבל חבר שלי מהכיתה לא!! מי אתה... מאיפה צצת... הרי אם אני לא אעשה את זה... הרי הוא לא יעשה במקומי... לכן זה לא ענייני...

על אותו משקל בייחס להחזקת תורה:

החזקת תורה היא אחריותנו!!!!!! נקודה!! בפרשת כי תבא קראנו ברוך אשר יקים את דברי התורה ואורו אשר לא יקים וכו'...

זאת אומרת: **זה אחריותנו!!!!** אנחנו צריכים לדאוג לקיום התורה... והנה... חלק מההשגחה פרטית שהקב"ה דאג לנו לתושבי ארץ ישראל שיש את הרשויות ואת המדינה שמתקצבת באופן חלקי את מוסדות התורה ולומדיה... והנה... בחודשים האחרונים התחילו להישמע שוב כל מיני קולות צורמניים מוכרים של הסתה נגד החרדים... והם רוצים שוב להכריח אותנו לעשות כל מיני דברים שהם לא רוצים ואם לא הם כמובן יקצצו לנו... ואי אפשר לדעת מה יהיה... כידוע כעת הכל תלוי ועומד... אנחנו מצינו מתפללים שהקב"ה יעזור ופור הרשעים יהפוך לפורנו... אבל מחובת אשר יקים המוטלת עלינו אנחנו צריכים לקחת בחשבון כל אופציה... אנחנו צריכים בימים אלו להיות ערוכים לאפשרות כזו שפתאום יקומו גזירות כלכליות קשות נגד תופסי התורה

ולומדיה...

נו... מה?? מה יש לנו לעשות עם זה???

כאן מתחיל הסיפור!!!! אם חלילה וחס שונאי התורה ירימו ראש ויתחילו לרדוף אותנו עד חרמה... מה אנחנו נעשה?? אנחנו נקים קול זעקה... אנחנו נזעק מרה על הממשלה ועל הכנסת ועל כל החילונים והכופרים... איך אתם ככה נלחמים נגד התורה?? איך אתם ככה רומסים את כל הקדוש והיקר... **סליחה... ישכככה בעיה???**

מה אתה צועק עליהם... בתור מה אתה צועק עליהם... ממתי אתה בעל דברים שלהם? האם אתה יותר טוב מהם... אם אתה זוכר... מקודם כשלא הרמתי את הכסא... והגיע חבר שלי וצעק עלי... מה אמרתי לו: **יש לך בעיה???** למה?? בתור מה אתה מתערב... וכי אם אני לא ארים את הכסא אתה!!!! אתה תרים אותו...? לא!! אם לא... אז אין לך רשות להתערב!!!! אתה עומד וצועק על החילוני התורן למה הוא לא מבין שהתורה היא הקיום שלנו ואי אפשר לתת לזה ליפול... סליחה אדוני... האם אתה כן מבין את זה?? וכי אם הוא יקצץ **אתה!!!!!!** אתה תכנס לעובי הקורה ותבין שזה אחריותך ואתה מוכרח להחזיק את התורה שלא תמוט?? אתה תקח אחריות במקומו?? אם כן... אז בבקשה... אתה באמת מאן דאמר!! אבל אם לא... אז מה אתה כועס עליו?? אם אתה לא רואה לנכון לקחת אחריות על לומדי התורה... **אז בדיק הוא???** בדיק הוא צריך להבין כמה זה חשוב... אם אתה לא מבין את החשיבות של לומדי התורה ואתה לא מוכן לקחת אחריות... אז מה אתה מצפה ממנו...

תכליס: כלפי מה הדברים אמורים??

אנחנו לא יודעים מה ילד יום... ואדרבה... אנחנו לומדי התורה לא דואגים... כי כמו שבייחס לראש השנה אנחנו בטוחים שיעשה לנו נס... בעזה"ש גם כאן הקב"ה יעזור והכל יסתדר... אנחנו מלומדים בניסים... אין אברך אחד שחי רק על הכולל או רק על תקציבים... לנו לומדי התורה אין מה להיות מוטרידים... אדרבה... בשבילנו כל התעסקות בנושא הזה בימים אלו זה ביטול תורה... זה נטו פוליטיקה ופטפטת מיותרת (והורחב על זה בגיליונות הקודמים) אבל בשבילך!!!! אתה הבעל אפשרויות!!!! בשבילך זה לא פוליטיקה!!!! כי אצלך זה עבודת ה'!!!! אצלך זה קריאת מפה מה הולכת להיות השליחות שלי בשנה הקרובה!!!! כי דבר אחד ברור: ראש השנה זה יום של לקיחת אחריות!!!! בימים הנוראים הקב"ה רוצה שניקח אחריות על מלכות שמים!!!!

ואתה בעל אמצעים... אני ב"ה לא אוסף אצלך כסף... וממילא אני לא צריך להחניף לך... (אפילו שמוטר להחניף לבעל צדקה...) אני לא מדבר איתך בכפפות של משי... אני רוצה לפנות אליך ברחל בתך הקטנה...

אתה והחברים שלך צריכים לקחת אחריות על קיום התורה!!!!

אם המדינה נותנת תקציבים ותומכת מה טוב... למה לא... אבל אם חלילה יהיו קיצוצים... אם נשמות ערב רב שבינינו ינסו להצר את דרכם של לומדי התורה **אתה תהיה מוכרח להיכנס לתמונה!!!!** ואתה צריך לחשוב על זה כבר עכשיו!!!! זה צריך להיות הקבלה שלך כבר עכשיו!!!!

אני לא מדבר פה על הגבירים הגדולים... אני מדבר

עליך... אתה... שיש לך טיפ טיפה אפשרויות יותר... ואתה יושב טוב... ומול הבית שלך יש כולל לא גדול... שמחזיק אותו תלמיד חכם עדין נפש שאין לו יד ושם אצל הגבירים הגדולים... ובשבילו כל קיצוץ הכי קטן זה רעידת אדמה של ממש... ואתה צריך לדעת שאסור שזה יקרה לנו!!! **וזה אחריותך!!!!** (אל תחכה שהוא יבא להתחנן לפניך כי הוא לא מספיק יודע לעשות את זה והוא חושב מאה פעמים לפני שהוא ניגש... כן... לא כולם יודעים לעשות מצינו... ולא לכל תלמיד חכם יש את העוז לגשת ולבקש כסף ואדרבה... מי שקולט עניין מבין שצריך לרדוף דווקא אחרי הת"ח שלא מקצוען במלאכת גיוס כספים... סו"ס על לימוד תורה נאמר והצנע לכת עם אלוךך וככל שהיא פחות נראית ססגונית ומרשימה כלפי חוץ... ככה האמת יותר זועקת משם ואכמ"ל...) **כי זו אחריות שלך!!!!** בשביל זה יש לך ולחברים שלך קצת יותר אפשרויות... בשביל לגלות אחריות ולהקים את ספר התורה הזה!!!! והיה: אם אתה מביע נכונות לקחת אחריות... וברור לך כשמש בצהרים שאם ח"ו יהיו קיצוצים אתה תקום ותתמוך ותדאג למוסדות התורה שבשכונתך שלא יתמוטט... מה טוב... אתה בעל דברים!!!! אתה מאן דאמר!! אתה יכול לכעוס על שונאי התורה ולהילחם נגדם ולהתפלל שעולתה תקפץ פיה וכל הרשעה כולה כעשן תכלה... אבל אם אתה מתרווח לך על הספה ומחכה ששונאי הדת יחזיקו תורה... שהם יקימו את ספר התורה הזה... אז **שקט!!! אין לך רשות לדבר!!!** אין לך רשות לפתוח את הפה מולם!!!! מי אמר שאתה יותר טוב מהם... אם לך אין אחריות לקיום התורה... כל שכן שמהם אי אפשר לצפות לזה...

אני רוצה שתבין: בנתנה תוקף אנחנו מזכירים: שלושה דברים שמעבירים את רוע הגזירה: **תשובה!!!! תפילה!! וצדקה!!!!**

אני אף פעם לא הבנתי מה הקשר צדקה... איך צדקה השתרבה פה ביחד עם תשובה ותפילה... **תבין:** בשלמא תשובה... כן... עשית עבירות... תחזור בתשובה... ושב ורפא לו... אותו דבר תפילה... אני מבין שתפילה מעבירה גזירות... תפילה זה הכלי נשק שלנו ביום צרה...

אבל צדקה ??? ? ? ? מה הקשר צדקה עכשיו??

כן... אני יודע שצדקה זה מצווה מאוד גדולה... אבל לא חסרים מצוות גדולות... אתה יודע מה?? **כיבוד אב ואם!!** אני חושב שצריך לומר:

מי ישפל ומי ירום--- ותשובה ותפילה **וכיבוד אב ואם** מעבירים את רוע הגזירה... אני בהחלט חושב שמצות כיבוד אב ואם שנקראת "חמורה שבחמורות" יותר חמורה וקריטית ממצות צדקה... נו... אז למה מתוך כל הרשימה הארוכה של כ"כ הרבה מצוות גדולות וחשובות אחרות... דווקא צדקה היא זו שנבחרה להיות ה"מעבירה את רוע הגזירה"???

מה התשובה??

בראש השנה ויו"כ הסוגיה היא **נטילת אחריות!!!!**

היות ובימים אלו הקב"ה ברא את העולם והפקיד בידינו את כל ההשפעות על העולם!!!! אז ברגע שכל ההשפעות מסורים בידינו זה לא פשוט... אנחנו עלולים מתוך **חוסר אחריות** להשפיע על העולם כל מיני השפעות לא רצויות כמו... כמו הרשימה השחורה והמפחידה "מי בחרב ומי..." ובשביל זה!! בדיק בשביל זה יש לנו תשובה... בשביל לקחת אחריות...

מה שכתבתי... אז אנא... תאמץ את זה... לא!!! אל תתרום לי... אם לי יהיה חסר כסף להוצאת הגיליון... כולם ידעו את זה... אני אעשה חמישים סימני קריאה וסימני שאלה בעלון וינועו אמות הסיפים... אבל אותו אברך שכל העולם עומד עליו... אותו ראש כולל שמחזיק תורה לשם שמים בלי רעש וצלצולים... אם לו יהיה חסר כסף... הוא יספוג ויספוג... הוא ידחק וידחק וימשיך להגיע באותה שעה לבית מדרש ולהיות תלמיד חכם העוסק בתורה מתוך הדחק שאין הפרגוד ננעל בפניו ותפילותיו מתקבלות ואף אחד אפילו לא יודע... תרתי משמע... גם לא יודעים איזה קשיים עוברים עליו... וגם לא יודעים איזה פועל ישועות הוא... אליו תרוץ... אחריו תבלוש... תן לו הרווחה... וצדקה זו היא הגדולה והמעולה שבצדקות... לא לחינם דוד המלך אומר: מה יקר חסדך אלוקים... יש הרבה חסד והרבה צדקה... אבל יש צדקה פחות יקרה ויש יותר... וכאן צריך חוש!!! כמו שבעסקים צריך חוש... ככה גם בצדקה וחסד צריך חוש... הבאתי לך טיפ בחוש הנכון... מסתמא דברתי לקיר... הלוואי ולא... יהי רצון מלפניך ה' אלוקי שהמאמר הזה לא יהיה לגמרי לגמרי מיותר... שיהיה לפחות משהו אחד שיפנים את זה... ואם זה יהיה תועלת לת"ח אחד שעוסק בתורה מתוך הדחק והיה זה שכר...

שמסתובב מוטרד ודואג כי אני חייב לגייס חמישים אלף שקל ליהודי נצרך... לבין יהודי שמסתובב מוטרד ודואג כי הוא צריך לגייס את אותו סכום בשביל עצמו... זה שת עולמות!!! יהי רצון שתזכה תמיד לתת ותמיד לדאוג לאחרים ולא יהיה לך מה לדאוג לעצמך...

תגיד אמנו... (אבל לא מספיק להגיד... יש עוד מה לעשות...)

אגב: אם כבר מדברים על החזקת תורה... פעם נדבה אותי רוחי והחלטתי שאני רוצה להיות שותף בהחזקת תורה... אז כסף זה לא החלק החזק שלי... אבל עט!!! יש לי בסייעתא דשמיא עט!!! אני יודע ב"ה לכתוב... אז כמו שלקופת העיר יש סופרות מיוחדות שיושבות וכותבות כל מקרה מצער... והם מתארות וממחישות את הסבל והצער וזה מעורר אנשים לתרום... (ואולי כאן המקום להעיד מכיל ראשון על המפעל הקדוש הזה... גם למשפחה שלי עשו קרן בקופת העיר לאחר שהאמא נפטרה ואין לתאר את התועלת הקריטית שקבלנו משם... ואני יכול להגיד שעם כל הצלעות פרסומת ולשכנע את הציבור לת שכמה שזה היה מרגש ומעורר רחמים אז אולי גם אני אעשה את זה אבל בתחום של החזקת תורה... וניסיתי!!! וזה לא כל כך הלך... מאוד מאוד קשה לשכנע אנשים לתרום לתורה... אתה יודע למה???

כי בשביל להבין חשיבות של תורה צריך לאחוז ברמה מסוימת!!! תורה זה עומק!!! ומי שכבר אוחז ברמה העמוקה הזו... כבר לא מדבר אליו תיאורים והמחשות מרגשות... הוא מבין את זה טוב מאוד גם בלי זה... ומי שלא אוחז בעומק הזה... אז הוא לא בתורת... הוא לא שייך... בן אדם שלא מבין שהתורה זה החיים שלנו... אז הדרך היחידה שלך לשכנע אותו זה רק עם איזה הכנסת ספר תורה רעשנית עם המון המון נורות צבעוניות ועם שולחן כבוד גדול ועם תעודת הוקרה... וזה לא החלק החזק שלי... ממילא אם אתה כבר שייך לקומץ הקטן של האנשים בעלי האפשרויות שכן אוחזים ברמה הזו... שמבינים מה החשיבות העצומה והקריטית של תורה!!! ומסוגלים להבין את זה גם בלי כל החיצוניות והשטחיות של דורנו... (האוטו הססגוני של ההכנסת ספר תורה) אם אתה כזה... אז תדע לך שאתה בן אדם מאוד מאוד נדיר שרובצת עליך אחריות עצומה!!!! אתה הוא זה שצריך לדאוג דווקא לתורה הצנועה!!! דווקא לספרי תורה הצנועים שלא יודעים להרשים חיצונית... אתה הוא מהאנשים הבודדים שמסוגלים להבין שהתורה נמצאת דווקא שם!!! תצא לחיפוש... צא לגשש איפה יש עמלי תורה שלא יודעים לייחצן את עצמם... תאמין לי שלא קשה למצא... יש כאלו לאלפים ולרבבות... היום מי לא מוכן להשכיב כספים אצל מרן ר' חיים קנייבסקי שליט"א... אבל מי היה מוכן להחזיק אותו כשהוא היה אברך צעיר... מי מוכן להצמיח לנו עוד תלמידי חכמים כאלו??? מי מוכן להשקיע במניות שאף אחד לא שם עליהם... הם מסתובבים בצדי הדרכים... הם לא מספיק משקיעים ביחצנות כי היא לא מעניינת אותם... ושם!!! שם צומחים גדולי הדור הבא... שם צומחים הסנהדרין של דורו של משיח...

לא!!! אני לא מעלה על דעתי שאני מצליח לשכנע פה מישהו עממי... אני לא חושב שכן אדם שטחי ושגרתי מהדור שלנו מסוגל להבין את המסרים האלו... אבל אם אתה כן מבין... אז תדע לך שיתכן שאתה היחיד שהבנת

התוודות על החטאים ולטפל בהם ולתקן אותם ולסלק כל מיני השפעות לא רצויות... **אבל יש עוד נטילת אחריות!!!** הרבה יותר פרקטית ומעשית... יש כל מיני בעיות טכניות... יש כל מיני תכנים רוחניים שבשביל להניע אותם קדימה צריך כסף... ואם לא יהיה קמח לא יהיה תורה... אם לא נדאג לתקצב את זה... זה לא יהיה...

ואם ככה צריך לקחת אחריות ולתפוס פיקוד!!! לפתוח את הארנק ולהתחיל לממן!!! לדאוג שזה ימשיך לתפקד!!! אי אפשר לסגור את הכיס ולהמשיך הלאה... כי בימים הנוראים צריך לקחת **אחריות!!!**

לכן צדקה זה אחד משלושת הדברים שמעבירין את רוע הגזירה!!!

כי ראש השנה זה יום של לקיחת אחריות!!! והחלק הפרקטי והמעשי ביותר של לקיחת אחריות זה גם בין הייתר לדחוף קדימה דברים שנתקעים על רקע של תקציב... ובשביל זה יש צדקה!!! זה הכל...

אגב: במאמר המוסגר: הרבה אנשים התלוננו למה שככתבתי על הבחירות הנושא היה כסף... תקציבים... וכי זה הנושא?? הנושא הוא יידישקייט...

העניין הוא פשוט מאוד: אנחנו מספיק יראי שמים בשביל לא להיכנע לכל מיני גחמות של רשעים... אנחנו מספיק חזקים בהשקפה שלנו בשביל לצחוק מאחורי הגב שלהם... גם יעקב אבינו מספיק חזק בשביל לנהל דין ודברים מול שרו של עשיו!!!! רק איפה עשיו מסוגל כן לגנוע ולהכאיב???

כך הירך!!! בתקציבים!!! בכסף!!! שם נמצאת נקודת האכיפה שלנו!!! וממילא שם הפחד האמיתי שלנו... בא נגדיר את זה ככה: אנחנו לא מפחדים כ"כ מהכסף כמו **מהנשק של כסף!!! כסף זה נשק!!!** קיצוץ כספי זה מצור כבד שמקיף את חומת הקדושה... שעלול לגרום אפילו ליעקב אבינו לצלוע... ואם יעקב אבינו צולע... אז מה יגידו אזובי הקיר... זו הסיבה שבסופו של דבר יעקב אבינו חושש על הכסף!!! יעקב אבינו יודע שכאן נמצאת נקודת התורפה היחידה שעשיו יכול לדגור עליה ולתפוס דרכה את המושכות ולהזיז אותנו להיכן שהוא רוצה...

ובשביל זה צדקה זה אחד מהדברים שמעבירים את רוע הגזירה!!!

אז כמוכן... שהנושא של הקיצוצים זה רק מדגם... אבל זה נכון בייחס להרבה מישורים אחרים בתחום של צדקה... כל יהודי שיש לו קצת יותר נכסים... צריך לדעת את המשנה באבות: ש"מרב נכסים מרב דאגה!!" נכסים שווה דאגה!!! כעת אתה תחליט איפה לשים את הדאגה הזו???

האם הדאגה תהיה בכאב ראש סביב הקללה של בזיעת אפיך תאכל לחם או להיטפל לאחריות להחזקת תורה ולצדקה... ושהדאגות יהיו סביב זה... אם אתה תקח אחריות בנושא של צדקה!!! אז צדקה מעבירה את רוע הגזירה... איזה גזירה?? גזירה של דאגה!!! סוף סוף מרב נכסים מרב דאגה... אדם שיש לו נכסים זה אומר שיש לו אחריות על כל מיני דברים... וזה דאגה... אין מה לעשות... זו תופעת לוואי בלתי נמנעת... כעת יש לך אפשרות להעביר את רוע הגזירה... איך??? להחליט שאת הדאגה אני ממיר לצדקה!! אני לוקח אחריות על צדקה!! מכניס את עצמי לכאב ראש של החזקת תורה וצדקה לעניים וחסד... הכאב ראש המתוק הזה יש בכוחו לסלק ממך דאגות אחרות מיותרות בנכסים האישיים שלך... וזה הרי עולם אחר... אין אחד שלא מבין שיש הבדל תהומי בין גבאי צדקה

על פתחו של קודש הקדשים...

ביום כיפור קוראים בתורה פעמיים!! בשחרית ובמנחה...
בשחרית קוראים את עבודת יום הכיפורים...
נו... ומה קוראים **במנחה**? לא פחות ולא יותר את
פרשה דערייתו!!! נו... אתה יודע מה הפשט בזה???
התורה רוצה ללמד אותנו שיש שני סוגים של
קדושה!

ישנה קדושה של הכהן הקדוש... ביום הכיפורים
הקדוש... ובקודש הקדשים **עד כאן הקדושה הראשונה!!!**
אבל יש עוד!!! עוד קדושה לא פחות גדולה והיא:
קדושים תהיה... היו פרושים מן העריות... והקדושה הזו
לשם שינוי... היא דווקא לא צריכה **לא את הכהן הגדול**
והקדוש... היא גם לא צריכה את **היום הכי קדוש**... וגם
לא את **המקום הכי קדוש**... הקדושה השניה הזו לשם
שינוי... נגישה מאוד... שווה לכל נפש... מתאימה לכל
יום... ושייכת בכל מקום וכל פינה בעולם... **הקדושה הזו**
היא לא פחות ולא יותר קדושת המחשבה ושמירת
העניינים!!! קדושה מעריות!!! קדושה מכל הדברים
שנפשו של אדם מחמדת... הקדושה הזו היא הקדושה
היותר גדולה מכל הקדושה של האדם הקדוש ביותר
ביום הקדוש ביותר ובמקום הקדוש ביותר...

ואני אגלה לך סוד: כשהכהן גדול היה נכנס לקודש
קדשים... כל העם היו מבוועתים... כולם היו
מלחשים תפילה שיכנס בשלום ויצא בשלום... כן...
לא פשוט... להיכנס לכזה מקום קדוש ולצאת חי...
זה לא פשוט בכלל!!!! זה מפחיד מאוד!!! **אז זהו**
זה שתדע!!! שגם אתה יהודי יקר: בדור שכזה... עם
התמודדות קשות כמו שהדור שלנו מזמין בענייני
קדושה... שתדע לך שכל פעם שאתה מגיע
לנקודת חיכוך של ניסיונות בקדושה... אזי בשמים
יש מתח אדיר. אבותיך עומדים מלמעלה... והייתי
אומר אפילו הנשמות שעתידות להיות צאצאיך...
כולם כעת מרחשים בתפילה ומתפללים עליך
שתזכה להיכנס בשלום ולצאת בשלום כן... אתה
כעת נכנס!!! לאיפה?? אתה נכנס לקודש
הקדשים!!! בהתגברות שלך אתה נכנס לקדושים
תהיו... לקדושת קודש הקדשים... אתה עומד כעת
על מפתן קודש הקדשים... **והיה**: אם תצליח לעמוד
בניסיון... זכית להיכנס לקודש הקדשים בשלום
ולצאת בשלום... אה... אמת מה נהדר היה מראה
רווק הדר בעיר ואינו חוטא שזכה לצאת בשלום
ולהיקרא קדוש!!! אבל באותה מידה... תקח בחשבון
שאתה בסיכון ליפול... אתה בסיכון חלילה וחס לא
לצאת בשלום... כן... כל פעם שכהן גדול היה נכנס
למקום הקדוש ביותר... כולם לקחו בחשבון שקיים
סיכוי שעוד רגע הוא יהפך מהקדוש ביותר לטומאה
הגדולה ביותר... טומאת מת... בידיך הבחירה: האם
לעמוד בניסיון ולהיות קדוש!!! או ליפול ולהיטמא!!!

את עבודת כהן גדול אנחנו קוראים ביום כיפור
בשחרית... אבל את פרשה דערייתו... אותה אנחנו
שומרים למנחה... אותה אנחנו קוראים סמוך ונראה
לנעילת היום הקדוש... אותה אנחנו שומרים לרגעים
הגדולים ביותר בשנה. הרגעים שבהם עקד אברהם
אבינו את בנו על גבי המזבח... כן... בנושאים האלו של
קדושה לכל אחד מאיתנו יש את העקידת יצחק
האישית שלו... וזה הזמן!!! הרגעים האחרונים של היום
הקדוש זה הזמן לקבל החלטה בנושא ולתת לקב"ה את
העקידת יצחק האישית שלנו... שתקבל כאישים
וניחוחים הרבה יותר מעבודת כהן גדול...
אגוטה יום טוב...

לפתע התזמורת נעצרה ותרועת חצוצרות פילחה את החשיכה...

מוצאי חג הסוכות... כבר יותר משש שעות שאנחנו מפזיזים ומכרכרים כאן בכל עוז לפני ה'... כבר קרוב לשמונה שעות
שהתזמורת לא מפסיקה לרגע... ואף אחד לא נשאר במיטה... כל ירושלים מאירה באור יקר... באור שמחת בית
השואבה... לפתע!!! לפתע... בבת אחת השתרר שקט!!! התזמורת נעצרה!!! הליים המשוררים הפסיקו לפתע להנעים
בקולם... החסידים ואנשי מעשה פסקו מריקודם... ואז נשמעה תרועת חצוצרות... תקיעה תרועה תקיעה!!! עיני כולם
נשואות לשער העליון... כן... הנה... זה הכרוז שמכריז על יציאת התהלוכה לשאיבת המים לניסוך... ההתרגשות כעת
מגיעה לשיאה... כן... על זה רקדנו לילה שלם... על זה עצמנו עיניים בדקות עצומה ופיזנו וכרכנו... לילה שלם אנחנו
נמצאים בעבודת הכנה לקראת הרגעים הנעלים האלו של שאיבת המים... לילה שלם שאנחנו עסוקים בלשאוב רוח
הקודש ממעיני הישועה... **והנה! הגיע עת!!!** הכהנים עומדים כעת עם הגב להיכל... בדרכם החוצה... הכהנים אף
פעם לא מפנים את הגב להיכל... (רק הלוויים...) וזו הפעם היחידה שהכהנים עומדים עם הגב!!! כן... אנחנו כעת נצא
יחד איתם **סמוך!!! סמוך** לעזרה... **סמוך** להר הבית... אנחנו נרד יחד איתה מטה מטה... עד לדיואת הכי תחתונה... עד
מעין השילוח שנמצא בגיא בן הינום... וכשנגיע לשם... יעמוד הכהן וירד לתוך הניקבה... ואחרי שהוא ירד הוא יוסף
ויתכופך ו... **ו... ואז הוא ישאב!!!** הוא ישאב את המים **התחתונים**...

הוא ישאב את המים השבורים והרוצצים, שביום שני לבריאת העולם, הקב"ה הפריד אותם מים העליונים... ומאז
המים האלו לא מפסיקים להמות ולכסוף ולהשתוקק לחזור ולהתאחד עם מים העליונים... כן... אנחנו מאוד מזוהים עם
המים התחתונים האלו... אנחנו איתם... גם אנחנו כאן קרוצי חוסר, גם אנחנו נמצאים פה ו"כל משברך וגליך עלי
עברו..." כל המשברים והגלים שעוברים עלינו כאן בנווה התלאת... הכל מאותו יום שני של בריאת העולם שבו הקב"ה
ברא את הרקיע הנורא שמפריד!!! מפריד בינינו לבין קדושתו!!! מפריד בין מים העליונים למים התחתונים... אנחנו
המים התחתונים עומדים ומתחננים לפני הקב"ה: "אומרה לקל סלעי, למה שכחתי, למה קודר אלך בלחץ אויב..." אל
תשאיר אותי לבד... אל תבדיל ביני לבין קדושתך... **והנה ברוך ה'... לאחר כפרת יום הכיפורים**... הגיע עת שמחה... הגיע
הזמן לחבר בין המים העליונים למים התחתונים... וזה כעת מה שאנחנו עושים... אנחנו הולכים כעת בשמחה גדולה...
למעין השילוח... ואנחנו שואבים מים **תחתונים**... ואת המים התחתונים האלו אנחנו הולכים להכניס לשער העליון!!!
ולנסך אותם על גבי המזבח ולחבר ולאחד אותם עם מים העליונים!!!

(כן... הרקיע עדיין קיים... הוא עדיין מפריד בין מים למים... אם לא יהיה את הרקיע הזה אין קיום לעולם... כל האפשרות שלנו להיות עבדי ה'
ולעבוד אותו מתוך בחירה, מיוחס רק לאותו רקיע שמאפשר מציאות הסתרה ובהירה, אבל במקביל יש ציוור... יש איזשהו חיבור בין מים העליונים
לתחתונים... יש תקשורת, אין הפסק הרמטי, ודרך הציוור הזה, דרך הקו דקיק הזה אנחנו מקבלים השגות נוראות של שאבת מים של רוח הקודש
בששור... עכשיו אתה מבין מה עשיתי לילה שלם בשמחת בית השואבה סביב ה"ט" מצלות שמחברים בין שער העליון
לשער התחתון... יש לך מושג איזה עומק של הכנה נדרשת לכזה שפע של השגה שבעוד שעות ספורות עתיד להיות
מושפע עלינו מהחיבור בין מים העליונים לתחתונים...

עכ"פ, נחזור לעניינינו, כעת נשמעה תרועת החצוצרות הראשונה, והכהנים התחילו לרדת במעלות העזרה, הם ירדו
חמשה מדרגות ושוב נעצרו, שוב תקיעה תרועה תקיעה... תנחש מה יש במדרגה החמישית?? פשוט מאוד: כל אחת
מט"ו המעלות מכוונת כנגד ט"ו שיר המעלות שבתהילים, והמדרגה החמישית מלמעלה, מכוונת כנגד **שיר המעלות**
מעמקים קראתיך ה'!!! (הוא החמישי מהסוף... וגם המעלה החמישית היא החמישית מהסוף, מלמעלה)... כן... אנחנו כעת יורדים
לשאוב מים **מעמקים**... מעמקי הריחוק של התהום... אנחנו הולכים כעת לאחד ולחבר את המים התחתונים ביותר עם
המים העליונים ביותר... מעמקי קראתיך ה'!!! אין לא נשארה יבשה... התקיעה תרועה חצוצרות הזו של המדרגה
החמישית מזכירה לכל אחד מאיתנו את הרגעים השפופים של השנה האחרונה... את הרגעים של ה"מעמקים
קראתיך ה'..." לכל אחד מאיתנו יש רגעים של ריחוק ש... שנראה כאילו ה' ח"ו לא רואה אותי... אבל לא!!! כעת
בשמחת חג הסוכות אני לוקח את כל הרגעים הפחות מאירים בשנה ומאחד אותם ומתגלה למפרע שגם שם נמצא
הש"ת... **עכ"פ הכהנים משיכים לרדת**... עד שהם מגיעים למדרגה התחתונה ביותר... לשיר המעלות הראשון... שהוא
עדיין מתמודד ונאבק עם הקליפות... השיר המעלות הראשון זועק: הצילו!!!! ה' הצילה נפשי... אהלי קדר... שונאי
שלום... כן... בחג הסוכות סוגרים את כל הקצוות!!! בחג זה אנחנו צריכים לאסוף את כל הפינות הכי נידחות... את כל
הפינות הכי חשוכות... הכי חומריות... ואתם לקדש ולייחד אותם בקדושתו יתברך... אז הנה... הגענו עד למדרגה
התחתונה ביותר בשיר המעלות... אנחנו כבר בתחתית המדרגות!!! אנחנו לא סתם יורדים עד הסתרה שבתוך
הסתרה... אנחנו יורדים לשם בשביל להיוודע ולהיגלות ש"גם שם נמצא השם יתברך..." **והנה הכהנים משיכים**
ללכת עם הגב להיכל... והם מביעים עד שער המזרח... ברגע שהם הגיעו לשער המזרח... הכהנים נעצרו... וכעת הם
מסתובבים עם הפנים להיכל... והם אומרים את המשפט המרטיט... "אבותינו שהיו בבית הזה, אחוריהם אל היכל ה'
ופניהם קדמה ומשתחיים קדמה לשמש, ואנו?? אנו ליה וליה עינינו..."

כולם עוצמים את העיניים בכובד ראש... פחד פחדים!! המשפט הזה איום ונורא!!! עיני כולם זולגות דמעות... אתה יודע
מה נאמר במשפט הזה?? לכל אחד מאיתנו יש פנים ויש אחר, אחר זה החלק המביש שבגוף האדם, החלק שמזכיר לאדם את פחיתותו ואת
מוגבלותו, ואבותינו דווקא לרום גדול השגתם ובפרט כשהם הגיעו כאן לבית המקדש הם היו מגיעים למרי להתפשטות הגשמיות... ודווקא
המקום הזה הם התקשו להבין למה הקב"ה ברא בופנו בחינת "אחור", למה אדם צריך להיפגש מידי יום עם פסולת שהוא צריך להתנקות
מנתנו? הם אל הצליחו לפגוש את הקב"ה בפחיתותו הזו, **הח נחשב להם לחסאנו!!!** כי האמונה שלנו שאין עוד מלבדו!!! ואין שום דבר שהוא סמוך
לאחדותו יתברך!!! וכן שכן, אז אם הקב"ה ברא מציאות פסולת, אכחזנו בתור יהודים מוכרחים להכיר שגם "פסולת" יש מקום ביחוד ה'!!!! אז
ביום הכיפורים התוודינו וגילינו שגם מציאותו של ה'רע" מובילה ל"טוב" והעבירות הכי גדולות מתבררות כזכויות... וה'פסולת' גורן ויקב נהפך
להיות ה'נברשת' העיקרית בצילא דמהימנותא, שכל הכשר סוכה תלוי בה... וכשנינו אנחנו משלימים את זה בניסוך המים... לייחד את הקב"ה לא רק
בהארט פנים ובבית המקדש... אלא גם בכל סיטואציה... אלא גם בהסתרה וגם בבחינת אחוריים... וכעת מתחילה התהלוכה... צועדים
לכיוון מעין השילוח... כעת עדיין לא צריכים אבוקות להאיר את הדרך... יש עדיין אור חזק מבית המקדש שאפילו אשה
יכולה לברור חייטים לאור בית השואבה... מידי פעם אני מסתכל לצד שמאל... לכיוון רוח מזרח (הר המשחה- הקרא
בלשונו הר הזיתים)... לראות האם מתחיל להאיר השחר... אבל כנראה שעדיין מוקדם... עדיין לא הגיע עלות השחר... לאחר
עשר דקות הגענו למעין השילוח... ובאמת... כשהגענו לשם... פתאום השתרר חושך... כן... ברגעים אלו בבית המקדש
שמחת בית השואבה הסתיימה... היא עברה לכאן... וכעת במקדש מתחילים להתארגן לקראת יום חדש של עבודה...
יש הרבה עבודה לפנינו... אז כעת כיבו את המנורות כדי שהמנונה יוכל לעלות לגג העזרה ולראות האם האיר פני כל
המזרח... כל זמן שיש כזה אור אתה לא יכול לראות טוב... (כן... פעם אחת כבר עלה מאור הלבנה ודימו שהאיר מזרח...)
וההמשך יבא.....